

5

Les 5: bijlage 5

Toelichting

Verhaal 5: Échte vrienden

Sayid zit met zijn armen over elkaar op de rand van de zandbak. Hij is boos. Het is pauze en meestal spelen Daan, Nienke en hij dan gezellig samen. Maar daar heeft Sayid nu geen zin meer in. Ze speelden tikkertje, alleen Sayid vond niet dat het eerlijk ging. Nienke en Daan tikten alleen hem, niet elkaar. En iedere keer als ze Sayid hadden getikt, moesten ze heel hard lachen. Het leek wel alsof ze hem uitlachten. Na de zoveelste keer, was Sayid het zat geweest. Hij had boos naar Nienke en Daan geroepen en was toen op de zandbakrand gaan zitten. Nienke en Daan hadden verbaasd gekeken, maar dat kon hem niks schelen.

Dia

De juf van Sayid kwam op hem afgelopen. "Wat is er aan de hand?" vraagt ze. "Ik wil niet meer met Daan en Nienke spelen", antwoord Sayid. "Ze willen alleen maar mij tikken en tikken elkaar niet. En ze lachen me uit". De juf roept Daan en Nienke erbij. "Het was maar een grapje, Sayid", zegt Daan. "We bedoelden het niet gemeen", zegt Nienke. De juf legt aan Daan en Nienke uit waarom Sayid het geen leuk grapje vond. "Sorry", zeggen Daan en Nienke en ze geven Sayid een hand. Sayid voelt zich meteen een stuk beter. Hij voelt zich niet meer boos. De rest van de pauze spelen ze nog gezellig met z'n drieën, zoals altijd.

Sayid vindt het niet fijn als hij ruzie heeft met zijn vrienden. Gelukkig was het snel opgelost. Sayid is heel blij met zulke goede vrienden als Daan en Nienke. Ze spelen vaak en lachen veel samen. Soms is iemand verdrietig. Dan proberen ze elkaar op te vrolijken. Net als toen Daan vertelde dat zijn papa ging verhuizen. Of als Nienke soms verdrietig wordt als ze aan haar papa denkt die er niet meer is. Dat was vorige week ook even weer zo. Haar vader zou dan jarig zijn geweest. Sayid en Daan hebben die dag een mooie tekening voor Nienke gemaakt. Daar was ze heel blij mee. Ze zijn die dag ook bij Nienke gaan spelen. Zo hoefde ze niet de hele tijd verdrietig te zijn. De moeder van Nienke had gezegd: "Jullie zijn échte vrienden!".

